

2) Tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa tehdyn yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin 25.6.1998 ja hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, 9 artiklan 2 kappaletta ja direktiivin 85/337, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/35, 10 a artiklaa on tulkittava siten, että

- kun kyseisen määräyksen ja säännöksen soveltamisalaan kuuluvasta hankkeesta on säädetty säädöksellä, kysymys siitä, onko kyseinen säädös direktiivin 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukainen, on voitava saattaa kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti tuomioistuimen tai muun lailla perustetun riippumattoman ja puolueettoman elimen tutkittavaksi
- tilanteessa, jossa tällaisen säädöksen osalta ei ole käytettävissä edellä kuvattua sen asiasisältöä tai ulottuvuutta koskevaa oikeussuojakeinoja, jokaisen kansallisen tuomioistuimen, joka käsittelee asiaa toimivaltansa rajoissa, on suoritettava edellisessä luettelukohdassa mainittu valvonta ja tehtävä tästä tarvittaessa johtopäätökset jättämällä kyseinen säädös soveltamatta.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.10.2011 — Euroopan komissio v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-284/09) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Pääomien vapaa liikkuvuus — EY 56 artikla ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 40 artikla — Osinkoverotus — Maan alueella asuville yhtiöille ja johonkin muuhun jäsenvaltioon tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautuneille yhtiöille maksetut osingot — Eriäinen kohtelu)

(2011/C 362/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja B.-R. Killmann)

Vastaaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: M. Lumma ja C. Blaschke, avustajanaan professori H. Kube)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 56 artiklan ja ETA-sopimuksen 40 artiklan rikkominen — Kansallinen säännöstö, jolla vapautetaan täydellisesti lähdeverosta tytäryhtiöiden jakamat osingot emoyhtiöille, joiden kotipaikka on kysei-

sessä valtiossa, vaikka siinä asetetaan sellaisten emoyhtiöiden osalta, joiden kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai jossakin Euroopan talousalueen valtiossa, tämän täydellisen vapautuksen edellytykseksi se, että eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/435/EY (EYVL L 225, s. 6) vahvistettu emoyhtiöllä tytäryhtiön pääomasta olevan osuuden vähimmäismäärä täyttyy

Tuomiolauselman

- 1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY 56 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska siinä tapauksessa, että eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annetun direktiivin 90/435/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/123/EY, 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyä emoyhtiön vähimmäisosuutta tytäryhtiön pääomasta ei ole saavutettu, se verottaa taloudelliselta kannalta ankarammin muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille yhtiöille jaettuina osinkoja kuin sellaisille yhtiöille, joiden kotipaikka on Saksassa.
- 2) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se verottaa taloudelliselta kannalta ankarammin Islantiin ja Norjaan sijoittautuneille yhtiöille jaettuina osinkoja kuin sellaisille yhtiöille, joiden kotipaikka on Saksassa.
- 3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 256, 24.10.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 20.10.2011 (Tribunale ordinario di Bari (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Interedil Srl, selvitystilassa v. Fallimento Interedil Srl ja Intesa Gestione Crediti Spa

(Asia C-396/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Alemman asteen tuomioistuimen toimivalta esittää ennakkoratkaisukysymys unionin tuomioistuimelle — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Kansainvälinen toimivalta — Velallisen pääintressien keskus — Sääntömääräisen kotipaikan siirtäminen toiseen jäsenvaltioon — Toimipaikan käsite)

(2011/C 362/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Bari